

21b De erfenis vaststellen Deuteronomium 21:10-23

JHWH is een Elohiem van de landen en de volken, maar bewerkt dat door en via een eersteling Land & Volk: geheiligd Israël. In dat kader: Na het zorgvuldig vaststellen van de erfenislijn die begon via Abraham, Izak en Jakob, is het ook belangrijk om deze erfenislijn voort te zetten middels een rechtvaardige geslachtslijn. De erfeniszegen moet daarom worden geschonken aan de rechtmatig eerstgeborene, niet corrigeerbare opstandige zonen moeten ter dood gebracht worden en het Beloofde Land mag niet ontheiligd worden door respectloosheid naar haar inwoners, ook al zijn ze slecht of hebben ze niets in te brengen.

Het chiasme is als volgt:

A (v10-14) Behandel een vrouwelijke gevangene met respect bij inname van land.

B (v15-16) De werkelijk éérs geborene zoon moet een dubbel erfdeel krijgen.

Centrale as (v17) Voorzeker! De éérsgeborene vrucht heeft het eerstgeboorterecht.

B (v18-21) Een opstandige (opgegroeide) zoon ontvangt geen andere erfenis dan de dood.

A (v22-23) Ontheilig het beërfd Land niet door een schuldig man *niet* te begraven.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieronder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Vrouwelijke gevangenen en misdadigers zijn de minsten onder de burgers van Israël. Ook deze mensen moeten echter met respect behandeld worden, zeker ook met betrekking tot hun lichamen. Zo wordt voorkomen dat het Land ontheiligd wordt.

Niveau B: De erfeniszegen rust op de legitieme, gehoorzame eerstgeborene zoon. Een rebellerende zoon verspeeld zijn eerstgeboorterecht. Dit overkwam Kaïn, Esau, Ruben en Er (de oudste zoon van Juda). Isak, Jakob en Efraïm ontvingen het eerstgeboorterecht door sturing van JHWH zelf. Jozef was de eerstgeborene van de geliefde vrouw Rachel en ontving pas het volledige eerstgeboorterecht nadat Ruben, de wékelijk eerstgeborene van Jakob uit Lea zijn eerstgeboorterecht verspeelde. Als de eerstgeborene zoon zijn eerstgeboorterecht verspeeld door wangedrag, gaat het erfrecht niet automatisch over op de volgende oudste broer.

Centrale as: Een eerstgeborene zoon wacht een dubbel deel van al de bezittingen van zijn vader. De reden is dat deze zoon verantwoordelijk is voor een goed beheer van zijn vaders nalatenschap en het voorzien in het onderhoud van de grotere familie

Verbintenis met latere geschriften dan de Torah, profetische lessen voor de gelovigen in het laatst der dagen en het volbrachte en nog te volbrengen werk van de Messias

De filistijnen behandelden het lijk van koning Saul bepaald niet met respect lezen we in **1 Samuel 31:9,10** De inwoners van Jabes corrigeerden deze wandaad: **vers 11-13**

Jesjoea behandelde misdadigers, vreemdelingen en hoeren met waardigheid en respect. Jesjoea doet niet aan 'aanzien des persoons': **Mattheüs 15:21-28; Lukas 23:33-43 en Johannes 8:1-11**

Waar het Torahgedeelte spreekt over het stenigen van de opstandige zoon wijst Jesjoea in de gelijkenis van de verloren zoon in **Lukas 15:11-32** op een andere realiteit: De jongste zoon wenst eigenlijk zijn vader dood door zijn erfdeel al op te vragen maar de vader geeft het hem gewoon en laat hem gaan. De zoon verkwanselt alles maar de vader is blij als de zoon tot inkeer komt..

Jesjoea is de legitieme en gehoorzame eerstgeborene zoon van de Vader - **Markus 1:11** - die een dubbele portie erfenis zal ontvangen in het Koninkrijk van de Vader. Dat betreft het Koninkrijk van deze fysieke wereld in het Messiaanse Vrederijk inclusief het gehele erfdeel van de Bruid die zichzelf geheel aan hem zal overgeven: **Handelingen 3:19-21; Romeinen 8:28-30 en Kolossenzen 1:18-20**

Jesjoea zal als eerstgeborene bekwaam en verantwoordelijk het Koninkrijk van de Vader beheren en liefdevol zorgen voor het gehele huishouden van Jakob/ Israël: **Jesaja 9:6; 11:1-5; Mattheüs 2:6; 28:18** en **Johannes 14:2-6**

Er waren in het oude Israël 4 vormen van executie: steniging, verbranding, het zwaard en wurging. Ophanging werd soms toegevoegd na de dood als afschrikking. Iedereen wist dat de oorzaak van de dood een vloek van God was. De persoon werd gehangen aan een hout. Dat is het Hebreeuwse woord H6086 - *ets*. Dat is te vertalen met een *galg, boom of hout*. Het lichaam aan het hout was niet vervloekt omdat het dood was maar vanwege de reden voor de dood. Paulus verwijst naar vers 22 en 23 in **Galaten 3:10-14** Wie verlost wil worden door de Wet misbruikt de Torah die daarvoor niet bedoeld is. Onze herschepping moet echter in de eerste plaats IN Messias plaats vinden! Jesjoea zorgde dan ook met zijn kruishout offer voor een grote inruil.. Hij werd voor ons tot een vloek. Hoe kan dat nou dat Jesjoea die niet gezondigd had tóch tot een vloek werd, plaats vervangend voor ons? De enige uitleg is dat Jesjoea niet stierf *vanwege zijn* zonden, want die had hij niet, maar dat hij stierf *voor onze* zonden, de zonden van allen die zich aan hem toevertrouwen: **Jesaja 53** en **2 Korinthe 5:21** Jesjoea onderging plaatsvervangend de vloek die voor ons bedoeld was: **Galaten 3:13** (10-14).